

[Hagen Hagensen.]

formentlig meget lang tid, og de ægtefæller, der kommer ud for separation eller skilsmisse, er dårligt hjulpet med at skulle afvente fællesnordiske regler. Deres problem er dagens og vejens, og det bør og må klares meget snart; derfor er der et meget stort behov for at få klare og enkle regler på dette felt.

Når skifteregler i tilfælde af separation og skilsmisse er under overvejelse på grundlag af det af den højtærede justitsminister fremsatte forslag til ændring af den gamle skiftelov, synes det noget pauvert, at der ikke samtidig søges en løsning af det, som jeg har sagt det, praktisk talt snart dagligt forekommende spørgsmål, der her er rejst. Det er ikke myndigheder, det være sig skifteretter eller andre, ej heller sagførere, der har stærkest behov for klare regler på dette felt; det er simpelt hen de mennesker, der efter ægteskabs forlis skal have noget ud af tilværelsen, som har et rimeligt krav på at få klare og enkle regler. Mangel på regler fører ofte til retssager mellem de tidligere ægtefæller. Det burde være unødvendigt. Det er ikke et spørgsmål, der bør afvente en samlet nordisk behandling af ændring af de formueretlige forhold mellem ægtefæller; det er et forhold, der må klares rent dansk og klares nu.

Vor skattelovgivning er på mange områder afvigende fra de øvrige nordiske lande, men måske netop derfor må vi have en klar retningslinje for, hvad der herhjemme bør ske med hensyn til deling af skattetilsvaret mellem ægtefæller, der må opløse deres ægteskab i levende live. Der findes alt for megen urimelighed og vilkårlighed på dette område. Den højtærede minister har grund til at vise et frisk initiativ; måske bør han forhandle med finansministeren om spørgsmålet, men dette hindrer jo ikke, at spørgsmålet løses og løses snart.

Den højtærede finansminister har jo vist, at der kan skabes forenklede regler med hensyn til skattetilsvaret i tilfælde af en ægtefælles død. Den højtærede justitsminister

bør derfor leve op til livet og vise, at han formår at skabe lette og forenklede regler med hensyn til fordelingen af skattetilsvaret, når ægtefæller må gå fra hinanden i levende live.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg er enig med det ærede medlem i, at spørgsmålet om de skattemæssige konsekvenser af en separation eller skilsmisse i praksis volder vanskeligheder, og at der derfor tiltrænges regler om dette spørgsmål. Jeg vil tilføje, at der også — jeg tror, det ærede medlem nævnte det — når et ægteskab opløses ved den ene ægtefælles død, vil kunne opstå skattemæssige problemer, og dette gælder ligesom ved separation og skilsmisse, uanset om der under ægteskabet har været formuefællesskab eller særeje mellem ægtefællerne. Disse problemer skyldes jo i første række sambeskatningen og de gældende regler, hvorefter skatten beregnes på grundlag af det tidligere års indtægt.

Det er rigtigt, som det ærede medlem nævnte, at det justitsministerielle ægteskabsudvalg i sin betænkning om skifte mellem ægtefæller har anlagt synspunkter, som jeg for min del kan tiltræde, nemlig at de skattemæssige konsekvenser af en separation eller skilsmisse og reglerne om den længstlevende ægtefælles skattepligt bør tages op til samlet behandling, men at overvejelser af disse spørgsmål efter mit skøn bør afvente resultatet af de igangværende drøftelser om ændring i reglerne om ægtefællers beskatning og skattens beregning og opkrævning. Disse regleres udformning bør under alle omstændigheder ske i nær forbindelse med ægteskabsudvalgets behandling af andre spørgsmål om ægteskabets formueretlige retsvirkninger og om retsvirkningerne af separation og skilsmisse. Det er derfor min hensigt at anmode det justitsministerielle ægteskabsudvalg om at optage kontakt med finansministeriet, eventuelt således at finansministeriet repræsenteres under udvalgets drøftelser af disse spørgsmål, og det er da mit håb, at